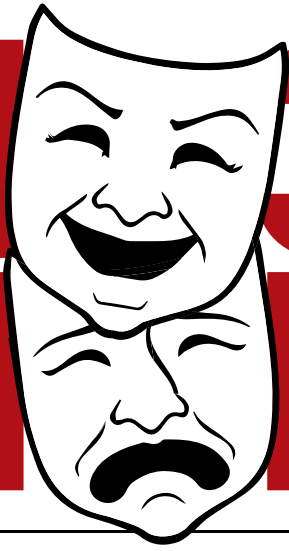

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

ДЕЦЕМБАР 2024.

ГОДИНА XX, БРОЈ 174

www.narodnopozeriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

Срећни
Празници
2025.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

ГЛУМАЦ РАДОВАН ВУЈОВИЋ,
ДОБИТНИК НАГРАДЕ „РАША ПЛАОВИЋ“
ЗА СЕЗОНУ 2023/2024

Велика је привилегија радити оно што волиш

Награда „Раша Плаовић“, коју Народно позориште у Београду додељује за најбоље глумачко остварење на београдским позоришним сценама у сезони 2023/2024, припала је Радовану Вујовићу за улогу Господина Матковића у представи „Мистер Долар“, према тексту Бранислава Нушића, у драматизацији Перише Перишића и режији Милоша Лолића. Престижно признање уручено му је прошлог месеца, 22. новембра за Дан националног театра, његове матичне куће, чији је стални члан ансамбла Дrame постао средином маја ове године. Жири је истакао у образложењу да је Вујовић глумац великог дара и поседује изузетну моћ трансформације која му омогућава да већ годинама с великим успехом остварује низ улога у репертоару широког дијапазона, пре свега захваљујући темељитости којом приступа креирању лика, инсистирајући на мисаоном дискурсу, али га не лишвајући сценског шарма. „У заиста инвентивном и са становишта жанра и форме прилично радикалном читању Нушићевог *Мистер долара*, у којем Милош Лолић ову комедију ситуације која се у традиционалном сценском читању увек фокусира на исмевању људских мана, вештим редићким поступком транспонује у модерну, друштвено ангажовану драму, мењајући јој жанр у смеру театра апсурда, Радован Вујовић је тумачећи протагонисту и *интригатора* драмске акције имао изузетно тежак задатак да публику увуче у свет несвакидашњег путовања из ласцивно комичног у катарзично трагично, оценио је, између осталог, жири.

„Искрено, био сам изненађен. Два дана раније сам сазнао да сам, уопште, номинован, али, заиста, нисам очекивао да ћу и добити ово признање“, каже Вујовић у разговору за „Позоришне новине“ присећајући се својих првих ути-

Досадашњи добитници Награде „Раша Плаовић“ су Петар Банићевић (1988, 2001), Лазар Ристовски (1989), Бранислав Цига Јеринић (1990), Бранимир Брстина (1991), Петар Краљ (1992), Вера Чукић (1993), Љуба Тадић (1994), Ксенија Јовановић (1995), Тихомир Арсић (1996), Драган Мићановић (1997, 2004), Марко Николић (1998), Миодраг Мргуд Радовановић (1999), Михаило Јанкетић (2000), Предраг Ејдус (2002), Тихомир Станић (2003), Владан Гајовић (2005), Властимир Ђуза Стојиљковић (2006), Милан Ђутовић (2007), Борис Исаковић (2008), Никола Ристановски (2009), Борис Комненић (2010), Наташа Нинковић (2011), Игор Ђорђевић (2012, 2020), Војин Ђетковић (2013), Дара Џокић (2014), Слободан Бештић (2015), Нада Шаргин (2016), Олга Одановић (2017), Нела Михаиловић (2018), Ненад Јездичић (2019, 2023), Миодраг Мики Крстовић (2021) и Вања Ејдус (2022).

сака након сазнања да је постао 37. лауреат овог престижног признања, установљеног 1988. године са циљем афирмације највиших

вредности у уметности глуме и ради подстицања студиозног и креативног напора на позоришној сцени.

По чему посебно памтите, не само рад на овој улози, него и представи, уопште?

По сарадњи са редитељем Милошем Лолићем, на првом месту. Улога, сама по себи, ми није била претерано инспиративна на прво читање. Али Милошев концепт, у ком се радња комада одвија у ноћном клубу, пуном дроге, алкохола и свега осталог што се на таквим журкама догађа, у ком је лик Матковића мало померен ка Јагу или Алсесту, у ком су сви догађаји и односи мрачнији и опаснији, деловао ми је јако занимљиво. Такође, будући да сам већ радио с Милошем неколико пута, знао сам да ће процес прављења представе бити интензиван, инспиративан и узбудљив. Испоставило се да је било много луђе и лепше него што сам могао да претпоставим. Рад на представи „Мистер Долар“ је био магија, јединствено искуство које нисам доживео у досадашњој каријери.

Нушић ангажовано пише, у овом случају, о моћи новца и о томе у којој мери је новац, вечни покретач збивања у свету – дајући му тиме функцију главног лика комада. Да ли новац има превише утицаја на наше животе и одлуке, или сте склони да верујете да људи ипак имају контролу над својим судбинама?

Чини ми се да се данас више него икад, нарочито у нашем друштву, све врти око новца. Што због неминовности да ти је новац потребан ако желиш да преживиш, а све кошта, и то кошта све више из дана у дан; што због свеprisутне тен-

денције да се лична вредност изједначује са количином пара коју неко има или зарађује. На то још додајте једну, не малу, количину дубоко поремећених, потпуно празних људи код којих је алава глад за новцем метастазирала и који желе да отму све за себе. Јако је тешко одупрети се томе, наћи меру и вратити фокус на оно што је заиста важно у животу.

Средином маја ове године, после скоро деценију и по стажа у Југословенском драмском позоришту, напустили сте тај театар и постали стални члан ансамбла Дrame Народног позоришта у Београду. Шта је био главни разлог за такву одлуку?

Главни разлог су биле моје колеге из Народног позоришта са којима сам радио на представи „Мистер Долар“. То су углавном млади глумци и глумице који су ме освојили својим талентом, својом енергијом, вредношћу, преданошћу, васпитањем, духовитомшћу, здравим разумом, радном етиком, међуљудском односима... Они су будућност Дrame Народног позоришта и пожелело сам да будем део тога.

На репертоару Народног позоришта тренутно играте само у „Мистер Долару“. Када размишљате о будућим улогама под овим кровом, које врсте ликова или жанрова бисте волели да играте? Постоји ли нека улога која вам посебно привлачи пажњу?

Не постоји ништа одређено... Краљ Иби је нешто што ми је тренутно интересантно; чини ми се да тај комад има у себи једно читање које би могло да буде занимљиво... Једино ми је важно да је добра литература и да има с чиме да се ради.

Награда „Раша Плаовић“ долази у тренутку када ваша каријера иде узлазном путањом. Које моменте у свом досадашњем професионалном путу издвајате као кључне?

Шта знам... Постоји пар улога које сам одиграо у позоришту и

пред камером које су мени лично биле значајне за неки мој глумачки развој. У њима сам успео да откључам у себи нешто, неки нови приступ, неко ново разумевање, неке унутарње територије које су ми до тада биле недоступне.

Позориште је уметност која захтева дубоку посвећеност. Које су вредности и принципи које пратите током свог уметничког рада?

За мене је позориште колективна ствар, и највише уживам када је та игра заредничка, слободна и жива, на радост и уживање свих који су укључени. Зато настојим да будем неко са ким се колеге радују да деле сцену. Волим свој посао и желим да ми сваки дан на послу буде радостан, садржајан, креативан, испуњен игром... Важно је да се узајамно инспиришемо, да пружамо једни другима, да стварамо, да се поштујемо и уважавамо. Нема потребе трошити драгоцену време на људе који спутавању, инхибирају, компликују ствари, око себе шире негативну енергију, тензију, нервозу из својих личних незадовољстава и фрустрација. Велика је привилегија радити оно што волиш и човек треба стално да се подсећа на то.

Осим у театру, с великим успехом играте и на филму и телевизији где сте, такође, остварили више значајних улога, пре свега у остварењима „Шејтанов ратник“, „Било једном у Србији“, „Јужни ветар“, „Време зла“, „Државни службеник“, „Корени“, „Војна академија“, „Деца зла“... У којој је мери рад у позоришту имао специфичан утицај на ваш приступ филму и телевизији?

Играо сам скоро целу деценију у позоришту, пре него што сам почео значајније да снимам. У позоришту сам се формирао као глумац, учио од колега и кроз добру литературу. И тај начин рада на тексту, детаљна анализа, време које је потребно да глумац испита разне опције и определи се за ону која му се чини као права, та припрема је нешто што примењујем и за снимања. Такође, када играте двочасовну, захтевну представу рецимо десет година, и из вечери у вече, из сезоне у сезону, десет година морате изнова и изнова да нађете у себи емоције, енергију, стања, која су потребна да вам публика која је ту са вама у сали поверује, онда вам је много лакше да то урадите пар пута на по пар минута за камеру, уз сигурност да имате поправни ако затреба. Снимање је узбудљиво и инспиративно и тешко на свој начин.

■ Микојан Безбрадица ■

МОЛИЈЕРОВ „УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК“ У РЕЖИЈИ НИКОЛЕ ЗАВИШИЋА ИЗВЕДЕН С ВЕЛИКИМ УСПЕХОМ НА СЦЕНИ „РАША ПЛАОВИЋ“

Пунокрвна, луцидна и оригинална комедија

Представа „Уображени болесник“, по тексту славног француског комедиографа Жана Батиста Поклена Молијера, у режији Николе Завишића, премијерно је изведена с великим успехом 5. децембра на Сцени „Раша Плаовић“.

Нова поставка доноси на сцену освежену визију у духу оригиналног Молијеровог дела из 1673. године и први је пут да се игра у интермецима, као што је Молијер у оригиналу и написао.

Такође, представља и омаж Молијеру не само као писцу, већ и као великом глумцу и његовој потпуној посвећености и оданости позоришној уметности.

Кроз хиперболизацију хумор и апсурдан, пренаглашен комички стил игре преиспитују се моралне вредности друштва, болесни и искварени међуљудски односи, похлепа, зависност од болести, и преварност као и поквареност лажних заштитника здравља, што заједно даје искривљен, али истинит одсјај времена и друштва у коме и ми живимо.

„Иван Босиљчић, као хипохондар Арган, одлично је одабран и врло уверљив у својој делузији да је смртно болестан и да му само клистир може помоћи“, оценила је

у уводном делу текста критичарка „Вечерњих новости“ Драгана Бошковић.

„Кроз две и по хиљаде година позоришта, ситуација сипљивог старца, кога видари *деру* смешним плацебо лековима, а млада жена једва чека да га отпрати на онај свет, је веома честа и много пута зло(употребљена). Завишић промишљено бира за улогу слабића мушкарца у најбољим годинама, пуног живота, чије је пренемагање нужно комично, не само смешно. Босиљчић то изврсно представља, искрено уплашен за свој живот, ако пристане на савет да се мане лопуца лекара и ласкаваца, који му раде о глави...“ оценила је у критици „Смрт као смешна фарса“.

Уз појединачне похвале комплетном глумачком ансамблу,

истакла је да се Никола Завишић поново „дивно поиграо ликовношћу представе, изврским светлом, одразима у огледалима, модерним присуством клавиристе на сцени, увођењем *јеђупки*, три младе балетске уметнице, закулисним, тамним сценама *интермеца*, где се извођачи брину о успеху своје *пасторале*... и поручила да ће „публика волети ову одлично играну комедију“.

Критичар „Радара“ Иван Меденица истакао је да је главна прича представе иста као и у оригиналној верзији комедије, осим што је претрпела корисна скраћења.

„Арганова кћи Анжелика има проблеме у остваривању љубавне везе са својим изабраником

Клеонтом, јер ју је отац-хипохондар, како би стално имао медицинску помоћ у кући, обећао тупавом сину, такође лекару, једног од сина му не много стручнијег доктора, а што ће се расплести онда кад се Арган коначно призове памети, увиђајући лицемерје своје жене, те, у недостатку других лекара у кући

нареди Клеонту да он изучи ову знаност. Прича се, дакле, може испратити и у представи, мада ју је редитељ у целисти прекрио, те је тако, на

одређени начин, и *разградно*, врло наглашеном комичком стилизацијом. Ова идиосинкратична комика је луцидна и ефектна, нарочито у игри Ивана Босиљчића као Тоанете, паметне и прпошне служавке, главне Анжеликине савезнице у борби с њеним махнитим оцем (...) Представа тако остаје пунокрвна, луцидна и оригинална комедија, чега мало има на нашим репертоарима, посвета самом позоришту и игри (...).“

Бојан Муњин у критици објављеној у НИН-у, између осталог, је

написао: „Бројни ансамбл Народног позоришта од 16 протагониста на сцени, предвођен одличним Иваном Босиљчићем, Соњом Колачарић, Анастасијом Мандић, Данилом Лончаревићем, Ивом Милановић, Николом Вујовићем и другима, бриљантно је одиграо овог *Уображеног болесника*, дајући му нови сјај и значај. Слободно би се могло рећи да смо у изведбеном смислу имали привилегију да, гледајући овај ансамбл Народног позоришта у акцији, присуствујемо једном часу извансеријске глуме“.

Уметнички тим представе чине и драматург Периша Перишић, сценограф Јелена Радовић, костимограф Суна Кажичић, композитор Јован Стаматовић Карић, кореографи Тамара Пјевић и Јакша Филиповић, Владимир Петричевић (дизајн звука и звучних амбијената) и Љиљана Мркић Поповић (сценски говор)

Улоге су остварили Иван Босиљчић, Соња Колачарић, Анастасија Мандић, Данило Лончаревић, Зоран Ћосић, Сава Милутиновић, Немања Стаматовић, Ива Милановић, Вучић Перовић, Никола Вујовић, Немања Константиновић и Јован Стаматовић Карић.

Ово је у Народног позоришту у Београду девета (уз једну обнову) поставка „Уображеног болесника“.

■ Р.П.Н. ■

Изложба „Васа Пантелић – драмски уметник Народног позоришта“, ауторке Драгице Гаћеше, отворена је 17. децембра у Музеју Народног позоришта у Београду.

У оквиру поставке, посетиоци могу да виде фотографије из неких представа у којима је играо, награде које је добио током каријере дуже од пола века, личне предмете, као и више уметничких слика с обзиром на то да се деценијама, из хобија, бавио и сликарством.

Пантелић је рођен 4. априла 1922. године у Руми, у којој је и одрастао.

Гимназију је завршио у Крагујевцу, где је и почео глумачку каријеру у Књажевско-српском театру у време окупације Краљевине Југославије 1941. године.

По завршетку Другог светског рата преселио се у Београд, где је прво студирао права, а затим психологију. Током студија радио је хонорарно као спикер у Драмском програму Радио Београда где су његов сна-

У МУЗЕЈУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА
О ВАСИ ПАНТЕЛИЋУ

Глу мац за
све улоге

жни бас и правилна дикција дошли до изражаја. Упоредо са студирањем похађао је и часове у Драмском студију при Народног позоришту.

Први наступ у Народног позоришту у Београду био је у представи „Вечера“ Скандера Куленовића, 20. септембра 1948. године, у којој је тумачио лик Омера Сабрића, директора народних добара.

Члан Дrame Народног позоришта у Београду постао је 1949. године, у ком је остварио више од 130 улога у представама од којих се издваја-

ју: „Хамлет“ (Хорацио), „Станоје Главаш“ (Исак и Сулејман паша), „Сирано де Бержерак“ (Кристијан), „Посао је посао“ (Гаро), „Отело“ (Јаго), „Дон Жуан“ (Дон Жуан), „Хенри IV“ (Хенри Перси), „Јулије Цезар“ (Касије), „Пут у извесност“ (Стеван), „Идиот“ (Кнез Мишкин), „Аретеј“ (Аретеј), „Коштан“ (Хаџи Тома), „Господа Глембајеви“ (Леоне Глембај), „Томас Мор“ (Томас Кромвел), „Намесник“ (Папа Пије XII), „Тесла“ (Тесла), „Подвала“ (адвокат Вуле), „Госпођа Олга“ (Новаковић) и др.

За улогу адвоката Новакови-

добио је и Седмојулску награду.

И после пензионисања, настаvio је да наступа на сцени Народног позоришта.

Последњу представу на сцени матичног театра одиграо је 27. јуна 2001. године, играјући Федоренка у „Мајстор“ Роналда Харвуда.

На филму је дебитовао 1950. године, у остварењу Радивоја Лоле Ђукића „Језеро“. Од четрдесет улога на филму и тридесет ТВ драма и серија издвајају се роле у филмовима: „Песма“, „Потрага“, „Госпођа мини-

ћа у представи „Госпођа Олга“ добио је Награду за најбољу мушку улогу на Стеријином позорију 18. априла 1980. године, а месец дана касније, 13. маја, том улогом је обележио и 35 година уметничког рада.

Исте године

старка“, „Песма са Кумбаре“, „Ужичка република“, „Битка на Неретви“, „Крвава бајка“, „Мајстор и Маргарита“, „Слом“ и др.

Иако је по критичарима најбољу улогу одиграо као председник суда у ТВ драми „Нирнбершки епилог“, публика га памти по улози шефа београдске полиције, Крсте Мишића, у популарној серији „Повратак оптинских“.

„Најтеже ми је било са децом. Иако су знали да сам само радио свој посао ни одрасли ме нису волели, док сам за децу био крвник који није давао мира Прлету и Тихом. Једна девојчица ми је пришла на улици и рекла да треба да ме је стид што дирам добре момке. Њени родитељи су ми се извињавали после“, говорио је Пантелић давно у једном интервјуу.

Маркантне црте лица, топао баритон, витка усправна фигура – то је слика у раму „глу мац за све улоге“, Васе Пантелића.

Преминуо је 30. августа 2008. у Београду.

■ Р.П.Н. ■

ТОМА КРИЖНАР, СОЛИСТА БАЛЕТА
НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ

Игра је живот

Сваким новим наступом потврђује своју изванредну технику, свестраност и изузетну креативност изнова показујући да је један од најталентованијих балетских солиста млађе генерације. Његов репертоар на сцени Народног позоришта обухвата више великих солистичких улога, међу којима се посебно издвајају Конрад („Корсар“), Ротбарт („Лабудово језеро“), Франц („Копелија“), Певач („Ко то тамо пева“), Ла Мол („Краљица Марго“) и Крцко Орашчић којим ових дана плени у истоименом, магичном балету који се током децембра и јануара изводи у оквиру „Празничног репертоара“. И са овом улогом (игра је у алтернацији са неколико својих колега из ансамбла), која представља право уметничко искушење, јер је емотивно и технички изузетно захтевна, успео је да покаже сву раскош свог огромног талента.

Који су били најважнији аспекти на које сте се фокусирали играјући лик Крцка Орашчића?

Професионални приступ свакој улози је императив, што је био случај и овог пута.

Додатни мотив представљају наши најмлађи суграђани, који се кроз ове ликове можда по први пут сусрећу са балетском игром и позоришним светом. Фокус је стога на оживљавању ликовима, не само кроз плесну технику, већ и кроз глумачку интерпретацију.

Тома Крижнар је рођен 1999. године у Новом Саду. Балетско школовање започео је у Средњој балетској школи у родном граду, у класи професорице Добриле Новаков. Усавршавање је наставио као стипендиста у Канадској националној балетској школи у Торонту (Canada's National Ballet School) у класи професора Александра Горбачевича. У току школовања сарађивао је са водећим светским педагозима и кореографима. Од септембра 2022. године члан је ансамбла Балета Народног позоришта у Београду.

Балет је невербална форма уметности због чега и емоције морају бити пренете кроз покрет. Како сте приступили емоционалној дубини свог лика?

Трансформација лика Крцка Орашчића којој присуствујемо, уроњени у овај магични амбијент, подсећа нас на универзалне вредности које су нам усађиване од раног детињства и којима тежимо, као и све сложеније емоције које са њим делимо, и које кроз њега осећамо. На неки начин, ми јесмо он.

Балет „Крцко Орашчић“ познат је по својој специфичној атмосфери, пун је симболике и магичних тренутака. Постоји ли неки тренутак који се вама, лично, чини посебно магичним?

Представа је прожета бројним симболичним моментима који се складно спајају у кохе-

рентну причу о личном расту и развоју. Она осветљава пут од младалачке наивности ка пуној зрелости, кроз процес спознаје света око нас и проналажења властитога места у њему. Истовремено, истиче важност разумевања улоге кључних људи који нас прате на том путовању.

Да ли сте на свом путу до великих, солистичких улога имали неке специфичне моменте или изазове који су вас обликовали као уметника?

Искуство сарадње са великим именима светске плесне сцене у значајној мери су обликовала мој приступ игри и, у ширем смислу, мој развој као уметника. Најважнији тренуци на мом путу ка солистичкој улози свакако су били савети професора Горбачевича, а потом и подршка моје матичне куће, као и јасна визија и охрабрење наше уметничке директорке Балета, Ане Павловић.

Прошле године за улогу Ла Мола у балету „Краљица Марго“ добили сте престижну Награду „Терпсихора“ Удружења професионалних балетских играча, кореографа и балетских педагога Србије. С обзиром на то да је реч о признању које носи име музе игре, шта је за вас 'игра' у контексту балета и како се она одражава на ту улогу?

Као и за сваког балетског уметника, игра је живот, непрестано померање и физичких и уметничких граница. У том контексту, улога Ла Мола постаје персонификација тих стремљења, симбол надилажења свих ограничења и позив публици да заједно с нама открију један сасвим нови свет... У фокусу мог даљег развоја свакако остаје усавршавање, док професионални циљ и изазов представља улога Алберта у балету „Жизела“, улога која је означила почетак мог дубљег интересовања за ову уметничку форму.

■ Микојан Безбрадица ■

ДЕЦЕМБАР И

Ма М

Балетом „Крцко Орашчић“, одиграним 12. децембра на Великој сцени у кореографији и режији Константина Костјукова, почело је извођење представа са „Празничног репертоара“ Народног позоришта у Београду.

И ове године, као и претходне, владало је огромно интересовање публике, а у прилог томе говори и податак да су улазнице за свих петнаест извођења у децембру („Крцко Орашчић“ - девет и опере „Пепељуга“ - три и „Снежана и седам патуљака“ - три) распродате у рекордном року, за мање од 24 сата.

Магични „Крцко Орашчић“ који је одавно постао традиционални део новогодишњих и божићних празничних манифестација, носи са собом чаролију коју многи љубитељи балета и музике једва чекају да доживе сваке године. Овај уметнички спектакл, уз величанствену музику Петра Иљича Чајковског, импресивну кореографију и раскошне костиме, доноси незаборавно искуство и омогућава публици да уђе у свет снова и маштовитих прича.

Основу овог бисера класичне балетске литературе чини идилична божићна авантура, заснована на делу Е.Т.А. Хофмана „Крцко Орашчић и Краљ мишева“ из 1816. године.

Славни француски књижевник и драмски писац Александар Дима, у међувремену је адаптирао ту романтичну причу о девојчици и њеној божићној авантури која широм планете, скоро век и по, преноси неодољиву бајковиту, магичну моћ.

Главне улоге, у алтернацији, тумаче Софија Матјушенскаја/Маргарита Черомухина/ Теодо-

ЈАНУАР И ОВЕ ГОДИНЕ У ЗНАКУ „ПРАЗНИЧНОГ РЕПЕРТОАРА“

ГИЧНИ СВЕТ СНОВА И АШТОВИТИХ ПРИЧА

ра Спасић (Маша), Игор Пастор/
Тома Крижнар/ Лев Семенов/ Хозе
Иглесиас/ Радион Исјанов (Крцко)
и Јовица Бегојев/ Никола Бјанко/
Милош Живановић (Дроселмајер).

Прво од три планирана извођења
опера-бајке „Снежана и седам
патуљака“, према познатом делу

новао музику, одржано је 14. децем-
бра, у матине термину, у подне,
под диригентском управом Нине
Фуштар и у режији Ане Григоровић.

Представа је урађена као про-
јекат Оперског студија Народнoг
позоришта у Београду „Борислав
Поповић“, а у подели су Милица

Живковић/ Стеван Каранац, Вла-
димир Андрић/ Стефан Петковић,
Небојша Бабић/ Тамаш Киш, Иван-
ка Крстоношић Раковић/ Даније-
ла Поповић/ Невена Матић, Ива-
на Живадиновић/ Анђела Симић/
Наташа Рашић, Јана Цветковић/
Љубица Вранеш/ Драгана Поповић

Током јануара, у оквиру
„Празничног репертоара“,
осим извођења „Пепељуге“ и
„Крцка Орашчића“, те тради-
ционалног Новогодишњег
гала концерта 13. јану-
ара, биће одржана и обнова
Росинијевог „Севиљског бер-
берина“, једне од најбољих
комичних опера икада напи-
саних, живог драмског изра-
за и изванредне уметничке
снаге. Под диригентском
управом Ане Зоране Бра-
јовић/ Александра Гутића, у
режији Борислава Поповића
коју је обновила Ивана Дра-
гутиновић Маричић, уз Хор,
солистичку поделу чиниће
Снежана Савичић Секулић/
Софија Пижурица/ Невена
Матић, Љубомир Поповић/
Стеван Каранац/ Младен
Продан, Небојша Бабић/
Александар Стаматовић/
Милан Обрадовић, Драгутин
Матић/ Владимир Андрић,
Иван Томашев/ Ненад Јако-
вљевић/ Михаило Шљивић/
Драгољуб Бајић, Татјана
Митић/ Андреја Калезић/
Наташа Јововић, Лука Јозић/
Стефан Петковић... Популар-
ни „Севиљцац“ последњи пут
био је на репертоару 15. јану-
ара 2020. године.

Лолић, Андреја Калезић, Бранкица
Себастијановић, Марко Костић, Сте-
фан Петковић, Данијела Поповић,
Исидора Богдановић, Милица Стра-
хињић, Сара Ристић, Нена Ђурић,
Анђела Симић, Наташа Јововић и
Стефан Петковић.

„Празнични репертоар“ у
децембру обогатиће и чувена
комична опера Ђоакина Росинија
„Пепељуга“, под диригентском упра-
вом Ане Зоране Брајовић, у режији
Јагоша Марковића, а прво од три
извођења одржано је 20. децембра.

У овој опери, у којој су Росини
и његов либретиста Јакопо Ферети
користили бајку из збирке францу-
ског писца Шарла Пероа „Приче из
старих времена“, објављене 1697.
године, постоји неколико кључних
разлика у односу на традиционалну,
препознатљиву верзију бајке „Пепе-
љуга“.

Наиме, радња је смештена у
другу половину 18. века, уместо
зле маћехе ту је зли поочим, добру
вилу и магију заменио је принчев
васпитач филозоф Алидоро, док је
стаклена ципелица замењена нару-
квицом.

Но, упркос свим променама,
са својом предивном мелодијом и
богатим хумором, Росинијева опе-
ра, коју је овај славни италијански
композитор написао за мање од
три недеље, у току јануара 1817.
године, задржала је сву магију ори-
гиналне приче.

Уз Хор, наступају солисти Марко

Од 12. до 29. децембра
Отворен је конкурс за
најкреативнију фотографи-
ју са Крцком Орашчићем.
Најмлађа публика, узраста
од 5 до 10 година, има-
ће прилику да се у фоајеу
Народног позоришта, поред
велике новогодишње јелке,
на посебно постављеном
постаменту, фотографише
са дрвеним лутком Крцком
Орашчићем. Својим благим
додиром, нежним загрља-
јем или лепом речју могу
покушати да оживе дрвеног
лутка, а њихови родитељи
то могу забележити каме-
ром свог мобилног теле-
фона. Фотографије се могу
послати на Конкурс за нај-
креативнију фотографију са
Крцком Орашчићем на мејл
krcko@narodnopozoriste.
co.rs до 31. децембра 2024.
године. Стручни жири иза-
браће три најкреативније
фотографије и њихове ауто-
ре обрадовати празничним
поклоном. Уручење награда
биће уприличено 14. јану-
ара 2025. године у Народном
позоришту у Београду.

и Александар Стаматовић.

У свим представама учествује
Оркестар Народнoг позоришта у
Београду.

■ Р.П.Н. ■

КУЛТНИ БАЛЕТ „КО ТО ТАМО ПЕВА“ ИЗВЕДЕН ПОВОДОМ ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ ОД ПРЕМИЈЕРЕ

Поводом две деценије од премијере, 3. децембра, на Вели-
кој сцени изведен је култни балет „Ко то тамо пева“, једна
од ретких представа која је толико дуго на репертоару Народнoг
позоришта и којој се публика стално враћа с несмањеним инте-
ресовањем, што сведочи о њеној трајној популарности и сна-
зи уметничког израза. Балет је још једном одушевио публику и
потврдио своју непролазну снагу и популарност. Улоге су оствари-
ли Теодора Спасић, Никола Бјанко, Јовица Бегојев, Милош Жива-
новић, Милош Кеџман, Милош Маријан, Бранко Сарић, Михајло
Стефановић, Емануеле Фриго...

Р.П.Н.

ЗАВРШЕНА МАНИФЕСТАЦИЈА „СЛАВИМО ПУЧИНИЈА“

Манифестација „Славимо Пучинија“ завр-
шена је у недељу, 8. децембра, извођењем
опере „Тоска“, мелодраматичне и трагичне приче
о љубави, страсти, опсесији, али и тиранији, злу,
корупцији и моћи. Под диригентском управом
Ане Зоране Брајовић, у насловној роли наступи-
ла је Сања Керкез, улога Каварадосија дочарао је
Душан Плазинић, а Скарпије - Вук Зекић. У поде-
ли су били и Вук Матић, Михаило Шљивић, Дарко
Ђорђевић, Стефан Петковић, Лука Јозић и Ленка
Максимовић. У оквиру манифестације „Славимо
Пучинија“, поводом стогодишњице његове смрти
(29. новембар 1924.), коју је национални театар
обележио осмишљеним репертоаром у периоду
од 16. новембра до 8. децембра, изведене су неке од најпозна-
тијих Пучинијевих дела са актуелног оперског репертоара: Бое-
ми, Турандот, Манон Леско, Тоска, премијера „Триптиха“, као и Гала
концерт „Пучинију у част“.

Р.П.Н.

БАЛЕТСКА ЗВЕЗДА ИЗ МАЂАРСКЕ ИШТВАН СИМОН ГОСТОВАО У „ЛАБУДОВОМ ЈЕЗЕРУ“

Признати мађарски балетски солиста Иштван Симон, гостовао
је недавно на Великој сцени Народнoг позоришта као принц
Зигфрид у „Лабудовом језеру“ (на музику П.И. Чајковског, у коре-

ографији Константина Костјукова),
једном од најпознатијих и најво-
љенијих балетских наслова свих
времена. Одушевљена публика, у
препуној и данима унапред распро-
датој сали, уживала је у овом вели-
чанственом делу, бисеру класичног
репертоара, које љубитеље балетске
уметности осваја својом емотивном
дубином, прелепим кореографијама
и драматичним заплетом. Овај кул-
турни догађај одржан је уз подршку
Амбасадe Мађарске и представља
први корак у сарадњи са национал-

ним театром и културној размени две земље. У главним улогама
наступили су и Маргарита Черомухина (Одета/ Одилија), Шини-
ћиро Ебе (Лакрдијаш), Тома Крижнар (Гроф Ротбарт), Лев Семенов
(Бено), Милена Јанковић и Ада Распор (Принцезе). У представи је
учествовао целокупни ансамбл Балета и Оркестар Народнoг позо-
ришта, под диригентском управом Ђорђа Павловића.

Р.П.Н.

Браће Грим, по којем је Драган
Каролић написао либрето и компо-

Музеј Народ-ног позоришта добио је прошлог месеца, 22. новембра, у оквиру прославе 156. година националног театра, нову сталну поставку која сведочи о Народном позоришту као кровној институцији српске културе, о историји и трансформацијама здања у којем се налази, о везама овог театра са владарима, о неким од најзначајнијих уметника...

Окосницу изложбе „Поглед из ложе – из ризнице Народ-ног позоришта“, чији аутори су Јелица Стевановић, Мир-јана Одавић и Јован Тарбук, чине уметничка дела сликара, вајара, сценографа и костимографа који су сарађивали са Народним позориштем у Београду током век и по дуге историје овог театра. Међу експонатима су и дела познатих уметника који су својим стваралаштвом оставили најдубљи траг у историји позоришта, укључујући Јована

Непознато дело чувеног српског сликара Младена Јосића, који је од 1937. до 1939. године био сликар Народ-ног позоришта

Бјелића, Милицу Бабић Јовановић, Владимира Загород-њука, Миомира Денића, Владислава Лалицког, Душана Ристића, Божану Јовановић, Мићу Поповића, Миодрага Табачког, Геро-слава Зарића и друге. Публика има јединствену прилику да на помало необичан начин завири у историју и

атмосферу нашег националног театра, од самих почетака па до модерног позоришног израза, и кроз поједине костиме,

Реплика дворске ложе из периода 1904–1914

зите, уметничком архиву, у салонима и радним просторијама, уз мањи број копија грађе из збирки Музеја позоришне уметности Србије и Музеја Југославије.

Посебну пажњу привлачи реплика дворске ложе из периода 1904–1914, која преноси дух времена у којем је Народно

ме, делове декора и сценске реквизите...

позориште било огледало друштвених прилика и носи-лац националног идентитета.

Скица за сценографију представе „Васа Железна“

Изложени су експонати који се чувају у Музеју Народ-ног позоришта, али и у фондусима декора, костима и рекви-

зита. Изложба представља и

значајан тренутак у области историје уметности: аутори су приликом припреме поставке дошли до изузетног открића – до сада непознатог дела чувеног српског уметника Младена Јосића, који је од 1937. до 1939. године био сликар Народ-ног позоришта. Овај налаз представља праву сензацију и додатно обогаћује изложбу.

Народно позориште у Београду је основано 1868, а годину дана касније добија сталну зграду, у којој и данас делује. Већ почетом 1901. тадашњи управник, велики комедиограф Бранислав Нушић закључује да је време за оснивање институције која ће баштинити и чувати вредности нашег театра – Музеја Народ-ног позоришта. У том смислу он у Бечу наручује неколико портрета знаменитих уметника српског театра. Нажалост, Нушић није дуго остао на челу Куће и ову своју идеју није успео да реализује. После још неколико покушаја покретања Музеја, од којих је један резултирао оснивањем Музеја позоришне уметности Србије 1950, Народно позориште у Београду свој Музеј коначно отвара 2010. године.

Нова поставка не само да доприноси очувању традиције, већ и омогућава новим генерацијама да се повежу са богатом историјом Народ-ног позоришта, али и да схвате његову кључну улогу у обликовању нашег културног идентитета.

■ Р.П.Н. ■

Костим Карађорђа из представе „Вожд Карађорђе и Кнез Милош“

Титова фотеља и сто из Свечаног салона Народ-ног позоришта

ЈАНУАР 2025.

ВЕЛИКА СЦЕНА

СУБ. 04.	ПЕПЕЉУГА опера Ђоакина Росинија	од 19.30
НЕД. 05.	МАЈСТОР И МАРГАРИТА драматизација Кате Ђармати по роману Михаила Булгакова	од 19.30
ПОН. 13.	НОВОГОДИШЊИ ГАЛА КОНЦЕРТ	од 19.00
УТО. 14.	КРЦКО ОРАШЧИЋ балет П. И. Чајковског	од 19.00
СРЕ. 15.	КРЦКО ОРАШЧИЋ балет П. И. Чајковског	од 19.00
ПЕТ. 17.	МИСТЕР ДОЛАР комедија Бранислава Нушића	од 19.30
СУБ. 18.	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића	од 19.30
НЕД. 19.	СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија	од 19.00
ПОН. 20.	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића	од 19.30
УТО. 21.	НОРА - ЛУТКИНА КУЋА драма Хенрика Ибзена	од 19.30
СРЕ. 22.	ДЕРВИШ И СМРТ Борислав Михајловић Михиз / Егон Савин, по роману Меше Селимовића	од 19.30
ЧЕТ. 23.	КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића	од 19.30
ПЕТ. 24.	РАТ И МИР драматизација Федора Шилија по роману Л. Н. Толстоја	од 19.30
СУБ. 25.	СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија	од 19.00
НЕД. 26.	ГОДИНЕ ВРАНА драма Синише Ковачевића	од 19.30
ПОН. 27.	У ИМЕ ОЦА И СИНА ПРИЧА О СВЕТОМ САВИ, драма Милована Витезовића	од 19.30
УТО. 28.	МАГБЕТ трагедија Вилијама Шекспира	од 19.30
СРЕ. 29.	СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија	од 19.00
ЧЕТ. 30.	БАЛЕТСКИ ТРИПТИХ <i>INFINITAS</i> три једночина балета на музику С. Рајичића, Е. Јосифа и П. Коњовића	од 19.30
ПЕТ. 31.	МАЈСТОР И МАРГАРИТА драматизација Кате Ђармати по роману Михаила Булгакова	од 19.30
ФЕБРУАР СУБ. 01.	ОЧЕВИ И ОЦИ драматизација Кате Ђармати по роману Слободана Селенића - титловано на енглески	од 19.30
НЕД. 02.	УРНЕБЕСНА ТРАГЕДИЈА комедија Душана Ковачевића	од 19.30
УТО. 04.	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића	од 19.30
ЧЕТ. 06.	БАНОВИЋ СТРАХИЊА балет на музику Ивана Илића	од 19.30
ПЕТ. 07.	МАЈСТОР И МАРГАРИТА драматизација Кате Ђармати по роману Михаила Булгакова	од 19.30

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

СУБ. 11.	СНЕЖАНА И СЕДАМ ПАТУЉАКА опера за децу Драгана Каролића	од 17.00
СРЕ. 15.	РИБАРСКЕ СВАЂЕ комедија Карла Голдонија	од 20.30
ЧЕТ. 16.	НИЈЕ СМРТ БИЦИКЛО (ДА ТИ ГА УКРАДУ) драма Биљане Србљановић - титловано на енглески	од 20.30
ПЕТ. 17.	СИТНИЦЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ Ђорђа Косића по роману Лоренца Маронеа	од 20.30
СУБ. 18.	ВЛАСТ комедија Бранислава Нушића у адаптацији Милана Нешковића	од 21.00
НЕД. 19.	УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК комедија Ж. Б. П. Молијера	од 20.30
ПОН. 20.	ПОКОНДИРЕНА ТИКВА комедија Ј. С. Поповића	од 20.30
УТО. 21.	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја	од 20.30
СРЕ. 22.	ДЕЧИЈЕ ПОВРЕДЕ мелодрамска црна комедија Џозефа Раџива	од 20.30
ЧЕТ. 23.	ХЕРОЈ НАЦИЈЕ гостује Никшићко позориште	од 20.30
ПЕТ. 24.	МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Емануела Шмита	од 20.30
СУБ. 25.	СНЕЖАНА И СЕДАМ ПАТУЉАКА опера за децу Драгана Каролића	од 12.00
НЕД. 26.	УОБРАЖЕНИ БОЛЕСНИК комедија Ж. Б. П. Молијера	од 21.00
ПОН. 27.	РЕФЛЕКС балет у кореографији Сање Нинковић, копродукција са Јадранским фестивалом игре - Будва	од 20.30
УТО. 28.	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Николајевича Толстоја	од 20.30
СРЕ. 29.	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН трагикомедија Душана Ковачевића	од 20.30
ЧЕТ. 30.	ГОСПОЂА АЈНШТАЈН драма Снежане Ђиридић - титловано на енглески језик	од 20.30
ПЕТ. 31.	ПОКОНДИРЕНА ТИКВА комедија Ј. С. Поповића	од 20.30
СУБ. 01.	ЛУТКА СА КРЕВЕТА БР.21 драма Ђорђа Лебовића	од 20.30
НЕД. 02.	СНЕЖАНА И СЕДАМ ПАТУЉАКА опера за децу Драгана Каролића	од 13.00
ПОН. 03.	СУЗЕ СУ О.К. мелодрама Мирјане Бобић Мојсиловића	од 20.30
УТО. 04.	САЊАО САМ ДА САМ СЕ ПРОБУДИО црна комедија Жељка Хубача	од 20.30
СРЕ. 05.	НАШ РАЗРЕД драма Тадеуша Слобођанека	од 20.30
ЧЕТ. 06.	СИТНИЦЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ Ђорђа Косића по роману Лоренца Маронеа	од 20.30
ПЕТ. 07.	МИЛЕНИЈУМ У БЕОГРАДУ Катарине Тодоровић по роману Владимира Пиштала	од 20.30
СУБ. 08.	ПОКОНДИРЕНА ТИКВА комедија Ј. С. Поповића	од 20.30
НЕД. 09.	55 КВАДРАТА драма Иване Вуковић, гостује ХНК Сплит	од 20.30

СРЕЊНИ НОВОГОДИШЊИ И БОЖИЋНИ ПРАЗНИЦИ!